

سبک‌شناسی سروده‌ی «التراب المقدس» محمد الفیتوری

راضیه سادات میرصفی، علی نجفی ایوکی، امیر حسین رسول نیا

چکیده

سبک‌شناسی دانشی است که به بررسی متون ادبی در سطوح مختلف زبانی و ادبی پرداخته و بدین وسیله زیبایی‌های این متون و سبک خاص نویسنده‌ی آن را مورد بررسی قرار می‌دهد. محمد الفیتوری - از شاعران معاصر جهان عرب و سودان - برای بیان اندیشه‌های خویش و پیام رسانی به مخاطب سبک ویژه‌ای را ذنبال می‌کند. این پژوهش سعی دارد که به شیوه‌ی توصیفی - تحلیلی و مبنی بر دانش زبان‌شناسی، سبک‌شناسی و همچنین با تکیه بر دانش بلاغت که رابطه‌ی عمیقی با سبک‌شناسی دارد، به بررسی سبک‌شناسانه‌ی سروده‌ی «التراب المقدس» الفیتوری در سطوح مختلف زبانی (صوتی، صرفی، نحوی، دلالی) و ادبی پرداخته و هنر و مقصود گوینده را در این سطوح مکشوف نماید. نتایج به دست آمده نشان می‌دهد که در این سروده تکرار آواها نقش مهمی در بیان معنای مورد نظر ایفا می‌کنند و کلمات و جمله‌ها نیز در جای مناسب خود قرار گرفته‌اند. همچنین شاعر با استفاده از صنایع ادبی چون تشبیه، کنایه، بینامتنی و ... تصاویر شکری از درد و رنج ملت آفریقا، در برابر دیدگان مخاطب خود قرار داده و قصد آگاهی بخشی به مردم آزادی خواه جهان به ویژه آفریقا را دارد و نیز بدین نتیجه رسیدیم که ابهام و غموض در سروده‌ی مذکور بسیار محدود است و معنا به راحتی به خواننده منتقل می‌شود.

کلید واژه‌ها: زبان‌شناسی، سبک‌شناسی، محمد الفیتوری، شعر معاصر عربی، سروده‌ی «التراب المقدس».